

NHÀ SƯ VÀ EM BÉ

Trên đường đi khát thực về. Nhà sư nhìn thấy em bé đang đứng chôn chân trước cửa tiệm tạp hoá. Mắt đắm đắm nhìn chiếc đèn hoa sen với vẽ thềm thường da diết. Ông thọc tay vào túi xách của mình, lấy ra những đồng tiền mà ông khát thực được trong ngày. Ông đành để lòng không, hy sinh buổi ngộ thực hôm nay để mua một chiếc đèn hoa sen.

Ông ngồi xuống, với tư thế quì một gối trên đất, để được ngang tầm với bé. Trang trọng nâng chiếc đèn, đặt vào tay bé.

- Ta tặng con chiếc đèn hoa sen mà con thích nhất, để con kịp thời rước đèn Trung Thu cùng với các bạn đêm nay.

Vũ trụ dường như cũng xúc động trước tình

cảm mến ái từ bi quý báu. Hàng cây hai bên đường bỗng chợt chuyển mình, ngàn lá dường như xôn xao trong gió, thì thầm trao đổi tâm tình cho nhau. Dù chỉ là một nghĩa cử nhỏ nhắn cũng đã tạo duyên phúc lạc cho một tâm hồn bé bỏng đơn côi.

Nhà sư đứng dậy, quay gót, dừng đỉnh luôi về thảo am, với lòng không, thanh thản mệnh mang bát ngát vô cùng.

Em bé nhìn theo nhà sư với cặp mắt xoe tròn, lòng chan chứa biết ơn tha thiết. Lần đầu tiên trong đời, cô bé cầm được một chiếc đèn xinh xắn trong đôi tay bé nhỏ của mình. Chiến tranh độc ác, đã cướp mất đi hai đấng sinh thành, bé mồ côi cha mẹ từ thuở còn nằm nôi. Bà lụm cụm thân cò, đội từng thúng sôi vò,

dạo quanh khắp các ngã phố điêu tàn, chắc
chiu nuôi bé từng ngày. Bé biết nhà mình rất
nghèo nàn cơ cực, có những bữa ăn không đủ
no, mùa Đông về, áo mặc không đủ ấm. Nên
bé đâu dám vòi vĩnh với bà !...

Pennsauken-NJ, Trung Thu

14082552 – 13072008

Nguyễn Hoàng

Phan Văn Huy Tâm